

Список використаних джерел

1. Рингач Н.О. Передчасна смертність як загроза національній безпеці. *Охорона здоров'я в Україні*. 2007. № 1 (25). С. 29 – 30.
2. Про затвердження Стратегії розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року : постанова Кабінету Міністрів України від 4 листопада 2020 р. № 1089. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1089-2020-%D0%BF#Text>

Оксана МКРТІЧЯН

*доцент кафедри фізичного виховання та спорту
Харківського національного економічного
університету імені Семена Кузнеця
Кандидат педагогічних наук, доцент*

Євгенія ЧОРНОМОРД

*Студентка
Харківського національного економічного
університету імені Семена Кузнеця*

ДЕРЖАВНА МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА ЯК МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНОЮ БЕЗПЕКОЮ МОЛОДІ

У результаті соціальних трансформацій, коли благополуччя, свободи, право і навіть життя людини стають все більш уразливими, соціальна безпека молоді України набуває пріоритетного значення. При цьому в сучасних умовах необхідно визначити механізми управління соціальною безпекою молоді.

Допомогти молоді знайти майбутнє може, по-перше, вона сама, активно діючи, по-друге, держава. У зв'язку з цим державна молодіжна політика (далі – ДМП) є одним з управлінських механізмів забезпечення соціальної безпеки молоді.

Звертаючись до історії становлення ДМП в Україні, можна виділити ряд етапів.

Перший етап – зародження державної молодіжної політики в нових українських умовах (1991 – 1993 рр.). На початку 1990-х рр. реалізація ДМП була пов'язана з об'єктивними труднощами: по-перше, після розпаду Комсомолу були приватизовані багато об'єктів молодіжної інфраструктури, була втрачена значна частина фінансування з держбюджету та позабюджетних джерел, що неминуче позначилося на організації роботи за місцем проживання, в навчальних закладах, в трудових і виробничих колективах; по-друге, молодіжна політика фінансувалася за залишковим принципом, так як недооцінювалася роль молодого покоління в реформуванні України; по-третє, спостерігалася тенденція скорочення молодіжних центрів, оздоровчих таборів, будинків творчості, клубів, фізкультурно-оздоровчих споруд; по-четверте, засоби масової інформації наголошували на негативних сторонах становища молоді, залишаючи без уваги позитивний досвід реалізації державної молодіжної політики за окремими напрямками [3, с. 83].

Другий етап – становлення державної молодіжної політики (1994 – 2000 рр.). На даному етапі формується всеукраїнський підхід до молодіжної політики, що враховує можливості, особливості, специфіку державного і регіонального рівнів.

Таким чином, до кінця 1990-х рр. був накопичений значний досвід реалізації ДМП в умовах ринкової економіки, були сформовані три рівня її реалізації: державний, регіональний, муніципальний. У той же час на даному етапі здійснення ДМП існував ряд кризових явищ: дефіцит фінансового, кадрового, науково-методичного забезпечення ДМП, відсутність ефективної, збалансованої нормативно-правової бази ДМП, низький статус на державному рівні органу, що здійснює координацію діяльності держави і громадських інститутів в цій сфері.

Третій етап – стабілізація розвитку державної молодіжної політики (2000 р. – даний час). На сучасному етапі основний орган, який координує управління молодіжною політикою, – це Міністерство молоді та спорту України. Тут приймаються рішення про пріоритети ДМП, реалізації програм і

проектів, проведенні різних заходів всеукраїнського рівня.

Таким чином, можна стверджувати, що управління молодіжною політикою стикається з масою перешкод на всіх рівнях соціальної організації українського суспільства, в результаті концептуальні установки, навіть самі передові, залишаються намірами, а на практиці здійснення заходів в області молодіжної політики виявляється малоефективним. У цьому сенсі знайти найбільш ефективні і адекватні способи управління молодіжною політикою – актуальне завдання для сучасного українського суспільства. Одночасно це і актуальне наукове завдання, яке ставить практика перед соціологією управління.

Крім того, ДМП не може бути успішно реалізована без взаємодії і співпраці самих молодіжних організацій. Таке об'єднання на державному рівні має бути націлене, з одного боку, на захист своїх прав в галузі праці та освіти, в соціальній сфері, виходячи з того, що завдання держави щодо молоді не завжди збігаються з об'єктивними інтересами самої молоді. З іншого – для досягнення загальних цілей українського народу, суспільства, для забезпечення соціальної безпеки.

Таким чином, на сучасному етапі реалізації ДМП спостерігається висока активність суб'єктів України, активну участь молоді в громадському житті, що є найважливішою умовою її соціального розвитку.

У той же час є радий проблемних моментів, серед яких велика кількість неузгодженості в роботі регіональних органів у справах молоді. На даному етапі необхідна чітка система відносин між державою, суспільством, соціальними та віковими групами молоді. Недоліком також є відсутність скоординованих дій різних галузей і відомств у справах молоді.

Відповідно до цього для забезпечення соціальної безпеки молоді в сучасних умовах необхідні:

- оцінка форм і різних технологій, що реалізуються в рамках ДМП для вирішення проблем даної вікової групи;
- на державному рівні створювати умови для самореалізації молоді і

стимули для включення молодих в суспільні процеси;

– комплексні дослідження, спрямовані на моніторинг підтримки молоді, яка проживає в різних регіонах.

Все це обґрунтовує необхідність пошуку нової моделі управління ДМП на рівні конкретного регіону з метою забезпечення соціальної безпеки молоді, що в свою чергу забезпечить соціальне, культурне і економічне відтворення і розвиток країни не тільки сьогодні, але і в майбутньому.

Список використаних джерел

1. Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні : Закон України від 03.03.2006. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2859-12#Text>

2. Офіційний сайт Міністерства молоді та спорту України. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://dsmsu.gov.ua/index/ua>

3. Слущкий Б. Г., Оганян К. М., Шестаков В. П. Проблемы социальной работы с молодежью. Опыт комплексного междисциплинарного исследования : учеб. пособие. СПб. : Изд-во СПбГИСЭ, 2002.

Леся МУКОСЕЄВА

Завідувачка відділу молодіжної роботи

Державного інституту сімейної та молодіжної політики

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УЧАСТІ МОЛОДІ В ЖИТТІ ГРОМАДИ ЧЕРЕЗ СОЦІАЛЬНЕ КАРТУВАННЯ: НА ПРИКЛАДІ ІНІЦІАТИВИ «СЄВЕР ЗМІН» (М. СЄВЄРОДОНЕЦЬК, ЛУГАНСЬКА ОБЛАСТЬ)

Важливою ціннісною складовою молодіжної роботи та молодіжної політики України є активна участь молоді в процесах прийняття рішень й впливу на життя своєї громади. Одним із таких нових підходів в роботі є соціальне картування.